

M'èra pas avisat d'aquò !...

Mossur l'abat Pacificon, rictor de Pedenac-las-Lausas, vilatge al fons de la montanha, se'n tornava de maitin al presbitari, messa dita.

Arriba Ramonet del Pachacon, un brave gojat, un chic simplòt.

« Bonjorn, mossur'l rictor.

-Bonjorn, mon brave Ramonet. Venes plan d'ora, avèi !

-Que vos voldriái parlar, mossur'l rictor.

-Dintra solament ; vou dejunar ; prendràs le cafè amb ieu.

-Mossur l'rictor, que m'arriba un malur !

-As qualqu'un de malaut ?

-E òc e non.

-Qué vòls dire ?

-Mossur le curè, nos avètz maridats, Anneton e ieu, fa tres meses. De còp après, la femna fusquèc malautòta ; qu'èra ufla. Venguèc le medecin, me diguèc qu'èra pas res ; qu'aquò i passariá lèu. Dasièr nèit, Anneton se planhiá. Se colquèc. A mièja-nèit, anava milhor. Cansat qu'èra, me som endurmit. Aqueste maitin, me despertí, qué vesi ? Anneton amb un dròlle als braces ! Veniá d'espelir ! Aquò's un pauc fòrt ! I a pas nòu meses qu'èm maridats ! M'a passat pel cap una enveja de les escanar, a totis dus ! Le dròlle carnava : qué caliá fèr ? L'ai empeutat dins un lançòl, botat dins una desca ; som estat quèrre la maire e ara vos veni demandar un conselh.

- Mon amic, ça ditz le rictor, as agut plan rason de me venir trobar. Mès, as pas pensat a una causa : la bontat de Diu es infinida... Sa providença se fa sentir dins tot çò que fasèm... Ací n'avèm la pròva. Escota un pauc : i a tres meses qu'ès maridat amb Anneton ; i a tres meses qu'Anneton es maridada amb tu ; i a tres meses qu'ètz maridats ensems. Aquò fa plan ton compte, nòu meses. Doncas n'ajas cap de crenca. Torna-te'n tranquilament a l'ostal. Aniràs cridar pepin e menina e portaretz le dròlle a la glèisa. Le batisi de còp e totis rendrem gràcias a Diu de nos aver balhat un crestian de mès dins la parròquia.

-Merci plan, mossur'l rictor, de m'aver dubèrt les èlhs. Sens aquò sirá benlèu arribat un malur ! Gaitatz-vos un pauc çò qu'es de non saber legir : m'èra pas avisat d'aquò ! »

Casimir de Catufet